

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 15. oktobra 2015*

„Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Kakovost dizelskega goriva — Dodatne zahteve glede kakovosti iz nacionalnega tehničnega standarda glede na pravo Unije“

V zadevi C-251/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (upravno in delovno sodišče v Kecskemétu, Madžarska) z odločbo z dne 23. aprila 2014, ki je prispela na Sodišče 26. maja 2014, v postopku

György Balázs

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, podpredsednik Sodišča v funkciji predsednika prvega senata, F. Biltgen, E. Levits, sodnika, M. Berger, sodnica, in S. Rodin, (poročevalec), sodnik,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 23. aprila 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za G. Balázsa M. Miszkuly, ügyvéd,
- za Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága B. Gyenge, jogtanácsos,
- za madžarsko vlado M. Fehér in G. Koós, agenta,
- za grško vlado I. Bakopoulos in V. Stroumpouli, agenta,
- za Evropsko komisijo A. Tokár in K. Mifsud-Bonnici, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 21. maja 2015

* Jezik postopka: madžarščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 4(1) in 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 23, str. 182), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003 o prilagoditvi določb glede odborov, ki pomagajo Komisiji pri uresničevanju njenih izvedbenih pooblastil, predvidenih aktih, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe ES, Sklepu Sveta 1999/468/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 447, v nadaljevanju: Direktiva 98/70), ter člena 1, točki 6 in 11, Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/96/ES z dne 20. novembra 2006 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju prostega pretoka blaga zaradi pristopa Bolgarije in Romunije (UL L 363, str. 81, v nadaljevanju: Direktiva 98/34).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med G. Balászem in Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (generalni direktorat za davke v regiji Del-alföld, ki spada pod nacionalno davčno službo, v nadaljevanju: regionalni direktorat za davke) glede zakonitosti upravne odločbe, s katero mu je bila med drugim naložena davčna globa, ker ni plačal trošarine na svoje zaloge dizelskega goriva.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 98/70

- 3 Člen 1 Direktive 98/70, naslovljen „Področje uporabe“, določa:

„Ta direktiva z vidika [z namenom varstva] zdravja in okolja določa tehnične specifikacije za gorivo, ki ga uporabljajo vozila, opremljena z motorji na prisilni vžig in motorji na kompresijski vžig.“
- 4 Člen 4 te direktive, naslovljen „Dizelsko gorivo“, v odstavku 1(e) določa:

„Najpozneje do 1. januarja 2009 države članice zagotovijo, [...], da se dizelsko gorivo lahko daje v promet na njihovem ozemlju samo, če izpolnjuje okoljsko specifikacijo, navedeno v Prilogi IV, razen za vsebnost žvepla, ki je največ 10 mg/kg.“
- 5 Člen 5 te direktive, naslovljen „Prosti promet“, določa:

„Nobena država članica ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja v promet goriva, ki ustreza zahtevam te direktive.“
- 6 Člen 6 iste direktive, naslovljen „Trženje goriva s strožjimi okoljskimi specifikacijami“, določa:

„1. Z odstopanjem od členov 3, 4 in 5 ter v skladu s členom 95(10) Pogodbe katera koli država članica lahko sprejme ukrepe, s katerimi zahteva, da se na posebnih področjih na njenem ozemlju goriva lahko dajejo v promet samo, če izpolnjujejo strožje okoljske specifikacije od predpisanih v tej direktivi, za vsa

vozila ali za del voznega parka, z namenom varstva zdravja ljudi v določenih strnjenih naseljih ali v okolju, v določenem ekološko ali okoljsko občutljivem področju v državi članici, če onesnaževanje atmosferske ali podzemne vode predstavlja, ali se smiselno lahko pričakuje, da bo predstavljalo, resen in ponavljajoč problem za zdravje ljudi ali okolje.

2. Država članica, ki želi uporabiti odstopanje, predvideno v odstavku 1, pri Komisiji vnaprej predloži zahtevo, vključno z utemeljitvijo. Utemeljitev vsebuje dokaze, da odstopanje spoštuje načelo sorazmernosti ter da ne bo oviralo prostega pretoka oseb in blaga.

[...]“

- 7 Priloga IV Direktive 98/70 določa okoljske specifikacije za gorivo na trgu, namenjeno vozilom, opremljenim z motorjem na kompresijski vžig. V tej prilogi so določene omejitve za te parametre, in sicer cetansko število, gostota pri 15 °C, destilacija, policiklični aromatski ogljikovodiki in vsebnost žvepla.

Direktiva 2009/30/ES

- 8 V uvodni izjavi 31 Direktive 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembah Direktive 98/70/ES glede specifikacij motornega bencina, dizelskega goriva in plinskega olja ter o uvedbi mehanizma za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ter o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede specifikacij goriva, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh, in o razveljavitvi Direktive 93/12/EGS (UL L 140, str. 88) je navedeno:

„Treba bi bilo prilagoditi Prilogo IV k Direktivi 98/70/ES, da bi bilo omogočeno dajanje na trg dizelskih goriv z višjo vsebnostjo biogoriva („B7“), kot je bilo predvideno v standardu EN 590:2004 („B5“). Ta standard bi bilo treba ustrezno posodobiti, pa tudi določiti meje za tehnične parametre, ki niso v tej prilogi, kot so oksidacijska stabilnost, plamenišče, ostanki ogljika, vsebnost pepela, vsebnost vode, skupna nečistoča, korozija bakra, mazavost, kinematska viskoznost, motnišče, filtrirnost pri nizkih temperaturah, vsebnost fosforja, kislinsko število, peroksidi, sprememba kislinskega števila, zamašitev šob za vbrizgavanje in dodatki za stabilnost.“

Direktiva 98/34

- 9 Člen 1 Direktive 98/34 določa:

„V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

[...]

3. ‚tehnična specifikacija‘ je v dokumentu vsebovana specifikacija, ki določa zahtevane lastnosti proizvoda, kakor so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali mere, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preskušanjem in preskusnimi postopki, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti.

[...]

6. ‚standard‘ je tehnična specifikacija za večkratno ali trajno uporabo, ki jo je odobril priznan standardizacijski organ, katere izpolnjevanje ni obvezno in sodi v eno od naslednjih kategorij:

— [...]

- evropski standard: standard, ki ga sprejme evropski standardizacijski organ in je na voljo javnosti,
- nacionalni standard: standard, ki ga sprejme nacionalni standardizacijski organ in je na voljo javnosti;

[...]

11. ‚tehnični predpis‘ tehnične specifikacije in druge zahteve ali predpisi o storitvah, skupaj z ustreznimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je formalno in dejansko obvezno pri trženju, zagotavljanju storitve, ustanovitvi dobavitelja storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, pa tudi zakoni in drugi predpisi držav članic, razen tistih, ki [...] prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

Dejanski tehnični predpisi so zlasti:

- zakoni in drugi predpisi države članice, ki urejajo tehnične specifikacije [...], skladnost s katerimi ustvarja domnevo o skladnosti z obveznostmi, ki jih nalagajo zgoraj navedeni zakoni in drugi predpisi,

[...]“

- 10 Člen 8(1), prvi pododstavek, te direktive določa:

„Države članice v skladu s členom 10 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo podatki v zvezi z ustreznim standardom. Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je uzakonitev takega tehničnega predpisa potrebna, če ti niso že jasno razvidni v osnutku.“

Evropski standardi

- 11 Kot je razvidno iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, str. 12), Evropska unija priznava Evropski odbor za standardizacijo kot evropsko organizacijo za standardizacijo.
- 12 Evropski odbor za standardizacijo je standard za evropsko dizelsko gorivo prvič sprejel leta 1993, in sicer je bil to standard EN 590:1993, ki je določal med drugim plamenišče, ki označuje najnižjo temperaturo, pri kateri izhlapi toliko goriva, da se z zrakom lahko ustvari plinska zmes, ki se v stiku z odprtim plamenom vname, pri čemer je ta temperatura za ta goriva vsaj 55 °C. Ta vrednost je bila povzeta v nadomestnih standardih EN 590:1999, EN 590:2009 in EN 590:2013.

Madžarsko pravo

Ministrski odlok 20/2008 in madžarski standard MSZ EN 590:2009

- 13 V času dejanskega stanja v glavni stvari so bile zahteve glede kakovosti plinskih olj določene z ministrskim odlokom 20/2008 ministra za promet, komunikacije in energijo z dne 22. avgusta 2008 o zahtevah v zvezi s kakovostjo goriv. Namen tega odloka je bil zlasti prenos Direktive 98/70, v njem pa ni bila določena nobena zahteva glede plamenišča dizelskega goriva.
- 14 Madžarski standard MSZ EN 590:2009, s katerim naj bi se prenesel evropski standard EN 590:2009, pa je vseboval tako zahtevo glede plamenišča dizelskega goriva.

Zakon XXVIII iz leta 1995 o nacionalni standardizaciji

- 15 Člen 3(c) in (h) zakona XXVIII iz leta 1995 o nacionalni standardizaciji določa:

„Pri nacionalni standardizaciji se uporabijo ta temeljna načela:

[...]

- (c) prostovoljnost udeležbe pri nacionalni standardizaciji na eni strani in uporaba nacionalnih predpisov na drugi,

[...]

- (h) prilagoditev mednarodni in evropski standardizaciji.“

- 16 Člen 6(1) navedenega zakona določa:

„Uporaba nacionalnega standarda je prostovoljna.“

- 17 Člen 8(1)(b) istega zakona določa:

„Naloge madžarskega urada za standardizacijo vključujejo:

[...]

- (b) objavo evropskih standardov kot nacionalnih standardov v skladu s tem povezano obveznostjo uskladitve in roki, določenimi organom članicam evropskih standardizacijskih organizacij.“

Zakon o trošarinah

- 18 Člen 110(13) zakona CXXVII iz leta 2003 o posebni ureditvi trošarin in dajanja trošarinskih izdelkov na trg (v nadaljevanju: zakon o trošarinah) določa:

„[...] Iz rezervoarjev drugih bencinskih postaj[, ki ne oskrbujejo letalskih plovil], se lahko – izključno z uporabo naprav za točenje goriva – prodajajo le [...] plinska olja iz tarifne številke 2710 19 41 in goriva za ogrevanje iz tarifnih številk 2710 19 41 in 2710 19 45 [...] ter biodizel in etanol E85, ki sta skladna z veljavnimi madžarskimi standardi [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 19 Na podlagi zakonodaje o trošarinah je bil 5. oktobra 2009 opravljen davčni nadzor nad zalogami dizelskega goriva G. Balásza.
- 20 Pri analizi odvzetega vzorca je bilo ugotovljeno, da plamenišče tega dizelskega goriva ni v skladu z določbami madžarskega standarda MSZ EN 590:2009. Izmerjena vrednost je namreč znašala 44 °C namesto višje vrednosti v višini 55 °C, dovoljene na podlagi tega standarda.
- 21 V Kiskőrösu (Madžarska) je lokalni urad za carinski in davčni nadzor županije Bács-Kiskun, ki je del nacionalne davčne uprave, z odločbo z dne 21. marca 2013 ugotovil, da je G. Balázs kršil zakon o trošarinah, in mu naložil plačilo davčne globe v višini 4.418.080 HUF (približno 14.138 EUR), trošarine v višini 883.616 HUF (približno 2828 EUR) in honorarjev izvedencev v višini 58.900 HUF (približno 189 EUR). Regionalni direktorat za davke je 13. junija 2013 to odločbo potrdil.
- 22 G. Balász to odločbo izpodbija pri Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, pri čemer se zlasti sklicuje na Direktivo 98/34 in zakon XXVIII iz leta 1995 o nacionalni standardizaciji, v skladu s katerima naj bi bila uporaba nacionalnega standarda, kot je madžarski standard MSZ EN 590:2009, prostovoljna.
- 23 Predložitveno sodišče poleg tega navaja, da ta standard ob izvedbi davčnega nadzora v postopku v glavni stvari ni bil na voljo v madžarščini.
- 24 V teh okoliščinah je Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba člena 4(1) in 5 Direktive 98/70 razlagati tako, da se dobavitelju goriva poleg zahtev glede kakovosti, ki so določene v nacionalnem predpisu, sprejetem na podlagi navedene direktive, z drugim nacionalnim predpisom ne morejo naložiti dodatne zahteve glede kakovosti, ki so vključene v nacionalni standard, niso pa zajete v teh, ki so določene v Direktivi?
  2. Ali je treba člen 1, točki 6 in 11, Direktive 98/34 razlagati tako, da je v primeru, če je v veljavi tehnični predpis (v obravnavani zadevi ministrski odlok, sprejet na podlagi zakonskega pooblastila), uporaba nacionalnega standarda, sprejetega na istem področju, lahko le prostovoljna, tako da se z zakonom ne more določiti, da je njegova uporaba obvezna?
  3. Ali standard, ki takrat, ko bi se po mnenju upravnega organa moral uporabiti, ni dostopen v nacionalnem jeziku, izpolnjuje merilo iz člena 1, točka 6, Direktive 98/34, v skladu s katerim mora biti nacionalni standard na voljo javnosti?“

Dopustnost predloga za predhodno odločanje

- 25 Regionalni direktorat za davke je na obravnavi izpodbijal dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe, ker naj vprašanja za predhodno odločanje ne bi bila povezana z dejanskim stanjem v glavni stvari. Meni, da se odločba, izpodbijana pri predložitvenem sodišču, nanaša le na trošarino, ki ni bila plačana, in se z njo ne kaznuje posebej kršitve zahtev glede kakovosti dizelskega goriva.
- 26 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča zastavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko predlog nacionalnega sodišča zavrže samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena

vprašanja dalo koristne odgovore (glej zlasti sodbe Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 63; Zanotti, C-56/09, EU:C:2010:288, točka 15, in Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 27).

- 27 V obravnavanem primeru pa so kljub predpostavki, da namen odločbe, ki se izpodbija pred predložitvenim sodiščem, ni kaznovanje kršitve zahteve po kakovosti dizelskega goriva, sklepi preučitve glede plamenišča – kot je zatrdil regionalni direktorat za davke – vsekakor omogočili, da se je ugotovilo, da je G. Balász prodajal gorivo, za katero velja višji davek, kot je ta, ki velja za dizelsko gorivo.
- 28 V teh okoliščinah ni mogoče trditi, da razlaga prava Unije, za katero zaproša predložitveno sodišče, očitno ni v povezavi s sporom v glavni stvari.
- 29 Iz tega izhaja, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 30 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 4(1) in 5 Direktive 98/70 razlagati tako, da nasprotujeta temu, da država članica v nacionalnem pravu za trženje dizelskega goriva glede kakovosti poleg zahtev iz te direktive, kakršne so te, ki se nanašajo na plamenišče v zadevi v glavni stvari, določi dodatne zahteve.
- 31 Za odgovor na to vprašanje je treba na eni strani najprej poudariti, da v skladu s členom 5 Direktive 98/70 nobena država članica ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja v promet goriva, ki ustreza zahtevam te direktive.
- 32 Na drugi strani je iz pravne podlage, na kateri so temeljile Direktiva 98/70 in njene poznejše spremembe, in sicer iz člena 100 A Pogodbe ES in člena 95 ES (postal člen 114 PDEU), ki se nanašata na usklajevanje zakonodaj držav članic z namenom vzpostavitve in delovanja notranjega trga, in iz uvodne izjave 1 te direktive razvidno, da je njen namen približevanje določb držav članic zaradi odprave morebitnih razlik na področju specifikacij, ki veljajo za goriva.
- 33 Iz besedila člena 5 Direktive 98/70 in iz njenega cilja je razvidno, da se ta nanaša – kar zadeva zlasti specifikacije iz člena 4(1) te direktive v povezavi z njenima prilogama II in IV – na naložitev izčrpnih zahtev, od katerih lahko države članice odstopajo samo pod strogo določenimi pogoji iz člena 6 iste direktive.
- 34 Vendar kakor je poudarila generalna pravobranilka v točkah od 39 do 47 sklepnih predlogov, ugotovitev iz prejšnje točke velja samo v mejah stvarnega področja uporabe Direktive 98/70, to pomeni, kolikor gre za tehnične specifikacije, ki se nanašajo na goriva, uskladitev katerih je namen te direktive.
- 35 Iz besedila člena 1 navedene direktive, ki določa njeno področje uporabe, je namreč razvidno, da ta direktiva določa tehnične specifikacije za gorivo za namene varstva zdravja in okolja.
- 36 V skladu s tem namenom Direktive 98/70 so specifikacije, določene v prilogah od I do IV te direktive, imenovane okoljske specifikacije.

- 37 Poleg tega se odstopanja iz člena 6 te direktive nanašajo samo na sprejetje okoljskih specifikacij, ki so strožje od teh, ki so določene s to direktivo, in sicer, kot je razvidno iz odstavka 1 tega člena, na tiste, ki varujejo „zdravj[e] ljudi v določenih strnjenih naseljih ali v okolju, v določenem ekološko ali okoljsko občutljivem področju“.
- 38 Iz tega sledi, da cilj Direktive 98/70 ni uskladitev vseh zahtev glede kakovosti ali tehničnih specifikacij, ki bi lahko veljale za navedena goriva, in posledično prepoved državam članicam, da določijo omejitve ali odstopanja glede tega, ampak se nanaša le na okoljske tehnične specifikacije glede goriv v smislu te direktive, torej tiste, ki temeljijo na preudarkih glede zdravja in okolja.
- 39 Kar zadeva specifikacijo glede plamenišča dizelskega goriva v zadevi v glavni stvari, pa je treba ugotoviti, da je tako iz tehnične opredelitve tega parametra, kakor je povzeta v točki 12 te sodbe, kot iz trditev strank iz postopka v glavni stvari na obravnavi razvidno, da ta specifikacija služi predvsem zagotavljanju varnosti dizelskega goriva kot proizvoda, pomembna pa je tudi za delovanje in zaščito motorjev vozil. Tako je namen določitve plamenišča poleg tega varovanje potrošnikov pred škodo, ki bi jo lahko utrpeli zaradi svojih vozil.
- 40 Zato se Direktiva 98/70, zlasti njen člen 5, ne uporablja za specifikacijo, kakršna je ta glede plamenišča v zadevi v glavni stvari, in zato ne nasprotuje temu, da države članice tako zahtevo določijo za dajanje na trg dizelskega goriva, saj ta ne pomeni tehnične specifikacije, ki se nanaša na zdravje ali okolje v smislu te direktive.
- 41 Poleg tega je treba poudariti, da se v uvodni izjavi 31 Direktive 2009/30 izrecno poziva k prilagoditvi standarda EN 590:2004 in k „določit[vi] mej[a] za tehnične parametre, ki niso v [prilogi IV k Direktivi 98/70]“, kamor spada plamenišče, kar potrjuje dejstvo, da ta direktiva ni ovira za tovrstne dodatne parametre.
- 42 Ker torej specifikacija v zadevi v glavni stvari ne spada na področje, usklajeno z Direktivo 98/70, je treba najprej spomniti, da je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da lahko država članica dajanje proizvoda, ki ni zajet s tehničnimi specifikacijami, usklajenimi ali priznanimi na ravni Unije, na trg na svojem ozemlju ureja le s takimi zahtevami, ki so v skladu z obveznostmi, ki jih določa PDEU, zlasti z načelom prostega pretoka blaga iz členov 34 PDEU in 36 PDEU (glej v tem smislu sodbi Komisija/Portugalska, C-432/03, EU:C:2005:669, točka 35, in Lidl Magyarország, C-132/08, EU:C:2009:281, točka 45).
- 43 Na drugem mestu je treba opozoriti, da je v skladu s členom 8 Direktive 98/34 naloga držav članic, da zaradi omogočanja preventivnega nadzora glede določb o prostem pretoku blaga, in zlasti kar zadeva utemeljitev ovir, ki bi lahko pri tem nastale, Komisiji, preden začnejo te določbe veljati, sporoči osnutke določb, na podlagi katerih bi te tehnične specifikacije postale zavezujoče (glej v tem smislu sodbi Sandström, C-433/05, EU:C:2010:184, točka 42, in Belgische Petroleum Unie in drugi, C-26/11, EU:C:2013:44, točki 49 in 50).
- 44 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 4(1) in 5 Direktive 98/70 razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica v nacionalnem pravu za trženje dizelskega goriva poleg zahtev iz te direktive določi dodatne zahteve glede kakovosti, kakršne so te, ki se nanašajo na plamenišče v zadevi v glavni stvari, ker ne gre za tehnično specifikacijo dizelskega goriva, ki se za namene te direktive nanaša na varstvo zdravja in okolja.

Drugo vprašanje

- 45 Najprej je treba poudariti, da je iz predložitvene odločbe razvidno, da je madžarski standard MSZ EN 590:2009, ki določa specifikacijo glede plamenišča dizelskega goriva iz postopka v glavni stvari in s katerim je prenesen evropski standard EN 590:2009, v madžarskem pravu postal obvezen na podlagi člena 110(13) zakona o trošarinah.
- 46 V tem okviru predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1, točki 6 in 11, Direktive 98/34 razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica nacionalni standard, kot je madžarski standard MSZ EN 590:2009 iz postopka v glavni stvari, določi za obvezen.
- 47 Glede tega je treba najprej ugotoviti, da nič ne kaže na to, da bi iz člena 1, točka 6, Direktive 98/34, ki vsebuje le opredelitev tega, kaj zlasti je evropski ali nacionalni standard v smislu te direktive, in iz točke 11 tega člena, ki opredeljuje pojem „tehnični predpis“, izhajalo, da zakonodajalec države članice takega standarda ne more v celoti ali deloma določiti za obveznega.
- 48 Drugič, poudariti je treba, da je iz besedila člena 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34 razvidno, da lahko država članica evropski ali mednarodni standard določi za obvezen, tako da ga uzakoni v tehničnem predpisu, ki je po definiciji zavezujoč. Kakor je poudarila generalna pravobranilka v točki 65 sklepnih predlogov, ni nobenega razloga, da bi bilo drugače glede nacionalnega standarda, zlasti kadar ta kot v postopku v glavni stvari ustreza evropskemu standardu.
- 49 V teh okoliščinah je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1, točki 6 in 11, Direktive 98/34 razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica nacionalni standard, kot je madžarski standard MSZ EN 590:2009 iz postopka v glavni stvari, določi za obvezen.

Tretje vprašanje

- 50 Najprej je treba opozoriti, da je iz informacij, ki jih je predložilo predložitveno sodišče, razvidno, da v času dejstev v glavni stvari nacionalni standard MSZ EN 590:2009 ni bil dostopen v madžarščini, ampak samo v angleščini.
- 51 V tem okviru in glede na merilo iz člena 1, točka 6, Direktive 98/34, v skladu s katerim mora biti nacionalni standard na voljo javnosti, predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba to določbo razlagati tako, da se z njo zahteva, da je nacionalni standard v smislu te določbe dostopen v uradnem jeziku zadevne države članice.
- 52 Kakor je že bilo poudarjeno v točki 47 te sodbe, člen 1, točka 6, Direktive 98/34 v zvezi s tem vsebuje samo opredelitev tega, kaj za namene te direktive pomeni standard, pri čemer poleg tega namen te direktive ni predpisati zahteve glede standardov, ampak vzpostaviti postopek obveščanja na področju standardov in tehničnih predpisov in torej preventivni nadzor, katerega namen je varovati prosti pretok blaga (glej v tem smislu sodbo *Belgische Petroleum Unie* in drugi, C-26/11, EU:C:2013:44, točka 49).
- 53 Torej ker ta direktiva glede tega ne vsebuje nobenih napotkov, ni mogoče njenemu členu 1, točka 6, pripisati zahteve, da je treba standard v smislu te določbe, ki je dostopen v angleščini, objaviti tudi v jeziku zadevne države članice.
- 54 Glede na navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1, točka 6, Direktive 98/34 razlagati tako, da se z njim ne zahteva, da je standard v smislu te določbe dostopen v uradnem jeziku zadevne države članice.

Stroški

⁵⁵ Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Člena 4(1) in 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica v nacionalnem pravu za trženje dizelskega goriva poleg zahtev iz te direktive določi dodatne zahteve glede kakovosti, kakršne so te, ki se nanašajo na plamenišče v zadevi v glavni stvari, ker ne gre za tehnično specifikacijo dizelskega goriva, ki se za namene te direktive nanaša na varstvo zdravja in okolja.**
- 2. Člen 1, točki 6 in 11, Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/96/ES z dne 20. novembra 2006, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica nacionalni standard, kot je madžarski standard MSZ EN 590:2009 iz postopka v glavni stvari, določi za obvezen.**
- 3. Člen 1, točka 6, Direktive 98/34, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/96, je treba razlagati tako, da se z njim ne zahteva, da je standard v smislu te določbe dostopen v uradnem jeziku zadevne države članice.**

Podpisi